

N:o 3.

Af Friherre **Klinckowström**: Angående skyddstull på åtskilliga produkter af jordbruksnäringen.

Vid 1880 års riksdag inlemnade jag i Första Kammaren en motion N:o 4, angående skyddstull å landtmannaprodukter och förhöjd tull på yppighets- och öfverflödsvaror. I denna motion sökte jag bevisa:

att jordbruksnäringen i Sverige i längden icke kan bestå uti kampen mot lyckligare länder, synnerligen de transoceaniska, hvad klimat, läge, jordmån, arbetspris, beskattning, räntefot m. m. dylikt beträffar, utan att erhålla ett rättvist och billigt *skydd* för sin produktion;

att detta tullskydd *intet* inflytande har å lifsmedelsprisen för den konsumerande allmänheten; men bildar en dräglig, om ock svag dam, till förekommande af den inhemska marknadens öfversvämmande med de produkter, som landet sjelf kan producera uti tillräcklig myckenhet; och

att genom en dylik å importerade landtmannaprodukter lagd tull en väl behöflig inkomst vinnes för statsverket, hvilket annars snart ej förmår i skatteväg bestrida sina utgifter.

Det torde vara öfverflödigt att här å nyo upprepa den bevisning jag i förstnämnda motion framlagt för nödvändigheten af skyddstull å jordbrukets åtskilliga produkter, då de fleste af Riksdagens medlemmar torde hafva tagit del af och ega densamma. Jag beder således få hänvisa till förstnämnda min motion, i hvad den rör här nedan förekommande ämnen.

Vid 1880 års riksdag blefvo högst få bland då af mig till skyddstull föreslagna jordbruksprodukter af Riksdagen åsatta införseltull. Enligt Riksdagens underdåniga skrifvelse af den 14 Maj 1880 N:o 67, utgjorde de skyddade produkterna endast följande:

Humle: hvarå beslutades en införseltull af 10 öre pr kilogram;

Majs, malen eller omalen: hvarå beslutades en införseltull af 1½ öre per kilogram;

Ost: derå beslutades en införseltull af 7 öre per kilogram;

Hvetemjöl: derå beslutades en inregistreringsafgift af 1 öre per kilogram;

Gryn, alla slag: derå beslutades en inregistreringsafgift af 1 öre per kilogram;

Bönor: derå beslutades en inregistreringsafgift af 1 öre per kilogram.

Då Frankrike tages till exempel och föresyn af våra frihandlare i så många hänseenden, torde vara skäl tillse huru detta rike, i ekonomiskt hänseende måhända bäst administreradt af Europas länder, uppfattat frågan rörande lifsmedelstullarne. Dervid befinnes, vid jmförelse emellan de 2 allmänna franska tulltaxorna, nemligen den af år 1864 och den af år 1881, att, märkligt nog, de allmänt nödvändiga lifsmedlen hafva, af folkets egna ombud, blifvit enligt 1881 års taxa belagda med ojemförligt högre tullsats, än hvad de voro belagda enligt den näst föregående eller 1864 års taxa. Sålunda har exempelvis

Färskt kött, alla slag, belagts år 1881 med en tullafgift af 6 ända till 13 gånger högre belopp än år 1864;

Saltadt kött eller fläsk, belagts med en tullsats år 1881 af 9 ända till 16 gånger högre belopp än år 1864;

Smör, färskt, som enligt 1864 års tulltaxa var tullfrit, har enligt 1881 års taxa blifvit pålagdt en införseltull af mellan 13 ända till 16,10 francs per 100 kilogram;

Smör, saltadt, som enligt 1864 års tulltaxa endast erlade en införseltull af 2,50 à 2,70 francs, måste enligt 1881 års taxa betala från 15 ända till 18,60 francs allt per 100 kilogram;

Hvete, omalen, som enligt 1864 års taxa erlade en införseltull af mellan 0,50 à 1 francs, måste enligt 1881 års taxa betala samma tull med mellan 0,60 och 4,20 francs, allt per 100 kilogram;

Hvetemjöl, som enligt 1864 års taxa erlade i införseltull 1 francs à 1,50 francs, erlägger 1881 mellan 1,20 och 4,80 francs per 100 kilogram.

Ofvanstående lifsmedelstullar synas mana oss att med mera omsorg och samvetsgrannhet än hvad hittills skett, undersöka denna för landtbruket så högst viktiga fråga och ej taga för godt allt hvad herrar frihandlare söka inbilla massorna, för att begagna dem såsom verktyg för sina doctrinära utopier eller egoistiska syften.

På grund af hvad ofvan blifvit anfördt och hvad omständligare derom finnes omnämndt i min ofvan citerade motion till 1880 års Riksdag (N:o 4, pag. 71—88), till hvilken motion jag får hänvisa; föreslås följande införseltullar å nedannämnda jordbruksprodukter:

Lefvande kreatur:

<i>Hästar</i> ¹⁾ , utom hingstar	15	kronor	per	stycke.
<i>Oxar</i> ¹⁾	12	d:o	per	d:o
<i>Kor</i> ¹⁾	6	d:o	per	d:o
<i>Ungböskap</i> ¹⁾	3	d:o	per	d:o

¹⁾ Se min meranämnda motion vid 1880 års riksdag, N:o 4, pag. 77.

<i>Kalfvar</i>	1 kr. 50 öre per stycke.
<i>Svin</i> ¹⁾), utom fargaltar	3 d:o per d:o
<i>Digrisar</i> ¹⁾)	1 d:o per d:o
<i>Får</i> ¹⁾)	90 öre per d:o
<i>Lam</i>	50 öre per d:o

Spanmål och produkter deraf: ²⁾

<i>Hvete</i> , omalet	37 öre per kub. fot.
<i>Råg</i> , omalen, äfvensom <i>korn</i> , och malt, <i>hafre</i> , <i>blandsäd</i> och <i>bohvete</i>	25 öre per kub. fot.
<i>Ärter</i> och <i>vicker</i>	20 d:o per d:o
<i>Hvetemjöl</i>	1 kr. 50 öre per centner eller omkr. 3,58 öre per kilogram.
<i>Rågmjöl</i>	75 öre per centner eller omkr. 1,76 öre per kilogram.
<i>Mjöl</i> , alla andra slag	75 öre per centner eller omkr. 1,76 öre per kilogram.
<i>Korngryn</i>	1 kr. 50 öre per centner eller omkr. 3,58 öre per kilogram.
<i>Hafregryn</i>	1 kr. 85 öre per centner eller omkr. 4,35 öre per kilogram.
<i>Gryn</i> , alla andra slag	1 kr. 30 öre per centner eller omkr. 3,06 öre per kilogram.

Ladugårdsprodukter:

<i>Kött</i> ³⁾), saltadt och alla andra slag {	5 kr. per centner
<i>Fläsk</i> ⁴⁾)	eller omkr. 11,76 öre per kilogram.
<i>Smör</i> ⁵⁾)	7 kr. per centner eller omkr. 16,47 öre per kilogram.
<i>Talg</i>	3 kr. per centner eller omkr. 7,06 öre per kilogram.

Om remiss af denna min motion till Bevillnings-Utskottet får jag vördsamt anhålla.

Stockholm den 21 Januari 1882.

R. Klinckowström.

¹⁾ Se min meranämnda motion N:o 4 vid 1880 års riksdag, pag. 78. ²⁾ Ibid. pag. 80 och 82—83. ³⁾ Ibid. pag. 78. ⁴⁾ Ibid. pag. 79. ⁵⁾ Ibid. pag. 80.